

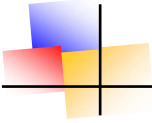

Zborové listy

Z obsahu:

Slovo na mesiac
Príbeh a svedectvo Lancasterovcov
Vítkovce 2013

Slovo na tento mesiac

Osvietené oči srdca

Apoštol Pavol sa modlí za veriacich v Efeze (a nielen za nich, ale rovnako aj za nás), aby im Boh Otec "osvietil oči, aby ste videli". (Ef 1,18n)

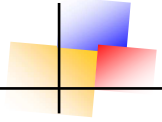
Nie je to nič nezvyčajné, že sme sa aj my na niečo pozerali, dokonca sústredene hľadeli, a nič sme pritom nevideli. Kým ten istý objekt videl niekto iný, uvidel na ňom množstvo skutočností. Preto sa právom pýtame, ako je možné, že niekto nevidí nič a iný vidí veľmi veľa. Od čoho závisí videnie človeka? Predovšetkým od jeho záujmov a cieľov, ale aj od predchádzajúceho poznania a v nemalej miere aj od jeho osobnostných vlastností.

Pán Ježiš pripomína svojim učeníkom: "Blahoslavené oči, ktoré vidia to, čo vidíte vy!" (L 10,23n). Týmto vyjadrením sa vyslovil o sebe samom. Som tu, živý a v tele medzi vami, hľadáte na mňa... a máte úžasnú výhodu oproti tým, ktorí tu boli pred vami a ktorí prídu po vás.

Napriek všetkému, ani my nie sme o nič ukrátení v tomto smere. Aj my môžeme vidieť Pána Ježiša. Nie bezprostredne, ale sprostredkovane, na základe nášho duchovného zraku. V tom pohľade a videní, ktoré nás umožňuje Duch Svätý. Vnímame takto jedinečnosť Pána Ježiša.

Ak ho však "nevidíš", otázka je, či si si dal prečistiť svoj vlastný zrak pomazaním "kolýriovej masti" (Zj 3, 18n). Či je tvoje oko "čisté". Len v tejto vnútornej čistote môžeš vnímať toho, ktorý je "obrazom neviditeľného Boha, prvorodený pred všetkým stvorením, lebo v ňom bolo stvorené všetko, čo je na nebesiach aj na zemi, viditeľné aj neviditeľné... všetko je stvorené skrze neho a pre neho." (Kol 1, 15-16)

Miroslav Bielik

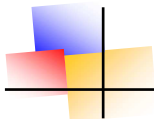
Príbeh a svedectvo Lancasterovcov

S vedomím toho, že ničím som si nezaslúžil milosť Božiu, môžem tu napísať a prehlásiť, že Kristus je moja skala a moje spasenie. Modlím sa, aby moje svedectvo, ktoré je tu napísané, bolo povzbudením!

Veriacim som sa stal v mladom veku prostredníctvom služby niekoľkých veriacich priateľov, ktorí ma pravidelne brávali do zboru a povzbudzovali ma, aby som sa stal kresťanom. Toto sa dialo vo štvrtom ročníku. I keď som vždy vedel, že som kresťan, istota mojej viery sa nestala pre mňa skutočnou až do doby, keď som prišiel na strednú školu a musel som urobiť morálne rozhodnutia, či budem alebo nebudem robiť niektoré veci. Boh v tom čase vo mne pôsobil, aby som naozaj žil ako kresťan, keď to nebolo výhodné či populárne. Práve vtedy mi Boh daroval srdce pre učeníctvo, pretože ma už nejaký čas efektívne viedol k učeníctvu môj pastor. Na vysokej škole Boh pokračoval v práci na mojom srdci, aby ma pritiahol bližšie k sebe cez vyučovacie hodiny na Covenant College a cez moju budúcu manželku, Brynne.

Počas prvých dvoch rokov na Slovensku a našom návrate o šesť rokov neskôr, Boh nám obidvom dal oveľa hlbšie porozumieť evanjéliu a každodenne sa snažíme aplikovať jeho pravdy do našich životov a životov našich detí.

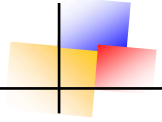
Sme veľmi nadšení, že sme tu v Košiciach so zborom CB. Cítíme, že Boh má pre ľudí z tohto mesta pripravené veľké veci a s modlitbou očakávame, že mnoho stratených ľudí bude privedených do kráľovstva Božieho. Hlavným cieľom nášho tímu je zakladanie zborov a pre dosiahnutie tohto cieľa používame mnoho druhov služieb a postupov. Zameriavame sa na využitie rozmanitých spôsobov oslovenia vrátane umení, služby rodinám, vyučovania angličtiny, hodín konverzácie v angličtine, knižných klubov, zapojenia sa do aktivít mesta a oslovenia blízkeho okolia. Všetky tieto činnosti slúžia na

dosiahnutie cieľa, ktorým je založenie zboru. Sú to práve tieto činnosti, prostredníctvom ktorých sa zoznamujeme s ľuďmi v komunite, zdieľame s nimi evanjelium a získavame stratených pre kráľovstvo Božie. Taktiež sa tešíme na to, že strávime viac času so všetkými vami ako zhromaždením veriacich ľudí.

V súčasnosti sa sústredíme na intenzívne štúdium jazyka, ktoré by malo trvať dva roky. Sme totiž úplne presvedčení, že na to, aby sme efektívne slúžili na Slovensku, musíme byť schopní komunikovať v slovenskom jazyku. Vieme, že slovenčina je jazyk, ktorý sa ťažko učí a len veľmi málo cudzincov ju ovláda na výbornej úrovni, ale prosíme vás, aby ste sa za nás modlili, keď sa ju budeme snažiť naučiť. Samozrejme, zatiaľ čo budeme študovať a učiť sa, budeme pokračovať v stretnutiach s ľuďmi a organizovať služby, ktorými by sme ich mohli osloviť, i napriek tomu, že nám štúdium zaberie veľa času.

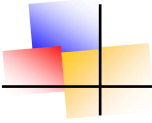

Naše dve dcéry, Marina a Willa, sú na tento školský rok zapísané na štátnych slovenských školách. Dúfame a modlíme sa, aby sa obe dievčatá rýchlo naučili slovenčinu a našli si kamarátov a kamarátky. Naše dievčatá neprestávajú robiť pokroky v učení sa jazyka a adaptujú sa i novej kultúre, čo je veľkou odpoveďou na modlitby.

Chcem opäť povedať, že sme veľmi radi súčasťou tela veriacich tu v Košiciach a chceme vám slúžiť najlepšie, ako vieme. Dúfame, že ako čas bude plynúť, všetkých vás lepšie spoznáme a že sa budeme môcť aj od vás niečo naučiť. Ďakujeme vám za vašu trpezlivosť, pochopenie a povzbudenie, tak veľa to pre nás znamená!

David a Brynne Lancasterovci

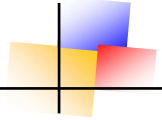

Vítkovce 2013

Toto leto sa opäť uskutočnil evanjelizačný tábor vo Vítkovciach. S 8-členným tímom sme chceli tak, ako aj po minulé roky, poslúžiť všetkým obyvateľom osady, od tých najmenších až po najstarších.

Našu návštevu sme začali v nedeľu, účasťou na popoludňajšom zhromaždení s krstom, ktoré bolo priamo v osade na dvore za domom členov našej cirkvi. Do našej cirkvi bolo prijímaných 6 nových členov a tejto (z hľadiska nezainteresovaných) „atrakcie“ sa zúčastnila celá osada. Všetci tak mohli počuť kresťanské piesne, Božie Slovo aj svedectvá krstených. A po daždivých dňoch Pán Boh daroval v ten deň krásne slnečné popoludnie!

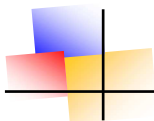

Na druhý deň ráno mal začať náš evanjelizačný program. Začiatok vyzeral trochu rozpačito. Nad nami sa opäť kopili mraky, tu a tam spadla nejaká kvapka a okolo nás stálo len niekoľko „našich“ ľudí (väčšinou deti a členovia CB). Ako bude vyzerať celý tábor? Možno už títo ľudia nie sú zvedaví na to, čo sme im pripravili... Také boli moje myšlienky. A pravdou je, že my s našim programom naozaj nie sme dôležití. Dôležité však je, aby slúžil k záchrane duší a Božej sláve. No potom sa všetko predsa len rozbehlo. Po úvodných piesňach a scénke o Onezimovi (v Biblii List Filemónovi – príbeh bol „táborovým príbehom“) sme sa rozdelili do skupín: malá besiedka, veľká besiedka a mládež, kde prebiehal dopoludňajší duchovný program. Po obedňajšej prestávke (každý deň nám navarili obed v inej rodine) sme sa pustili do ručných prác.

V pondelok to bola práca s hlinou – s deťmi vyrábala Katka rôzne postavičky, pre mládež doniesol John aj hrnčiarske kruhy. Na túto prácu nadväzoval večerný program na tému: Pán Boh ako hrnčiar. Kázať nám prišiel brat kazateľ Betina. Hovoril veľmi živo, dokonca ako príklad rozbil hlinenú vázu o stenu, pričom tento „tresk“ mnohých vyľakal, no predsa... na výzvu nikto nereagoval a naši ľudia z osady za mnou po zhromaždení prichádzali sklamaní z toho, že nikto nereaguje na Božie Slovo. Avšak jedna vec je to, čo vidíme a druhá to, čo sa naozaj deje. Ešte v ten večer prišiel za Ivanom Čonkom jeden mladý pár s tým, že musia svoje životy dať pred Pánom Bohom do poriadku, pretože žijú v hriechu.

V utorok sme v rámci ručných prác vyrábali mozaiky – to slúžilo ako obraz toho, že tak, ako sa dá zo zničených vecí vyrobiť niečo krásne, aj Pán Boh dokáže z nášho skazeného života urobiť nový, krajší, užitočný. Kázal brat John Lesondak. V ten deň otvorilo na stretnutí mládeže srdce Pánovi Ježišovi jedno dievča.

V ten istý deň sme boli na návšteve v nemocnici, kde bola deň predtým odvezená jedna z nových (v nedelňu krstných a prijímaných) členov CB. Je to mladá žena, ktorá čakala dieťa a na ceste domov zo Spišskej Novej Vsi zvracala. Možno práve to bol posledný podnet pre jej manželku, ktorý večer prišiel za kazateľom, že aj on

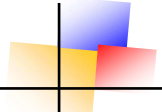

chce nasledovať Pána Ježiša. Aká je to radosť, keď celá rodina môže ísť za Pánom Ježišom!

Utorok bol veľmi horúci deň a pri všetkom tom programe človeku občas uniklo, že by bolo vhodné napiť sa. A tak v ten večer sa opäť išlo do nemocnice. Tentokrát s veriacou mládežníčkou. Večer jej prišlo zle a zvracala. V nemocnici ju preto ihneď zobrali na gynecologické vyšetrenie – ved' z akého iného dôvodu by už mohla odpadnúť mladá Rómka, ak nie preto, že je tehotná, nie? Jej mama upozornila lekárov na to, že dievča je poctivé, aby na to pri vyšetrení dbali. Reakcia lekára? To vraj hovoria viaceré mamy... Po vyšetrení zdravotníčka s obdivom povedala dievčaťu: „Vidno, že si naozaj veriacca. Len máloktoľé dospelé dievča je dnes ešte poctivé“. Nakoniec sa ukázalo, že dievča bolo dehydrované a navyše malo nejaký zápal. Na prvý pohľad nepríjemná udalosť sa však stala svedectvom pre zdravotníkov.

Zamestnáva ma pritom otázka: Chceme aj my byť takýmto svedectvom o živom Bohu a o Spasiteľovi Ježišovi Kristovi? Chceme žiť kvôli Nemu čistým životom? Nie len sexuálne čistým, ale v každej oblasti? Uvedomujem si, že to dokážeme iba s Božou pomocou, záleží však na tom, či chceme a On sľubuje, že „On dokoná v nás dielo, ktoré začal“. To ma potešuje. Čo však, keď sme predsa zlyhali? Aj úprimné pokánie môže byť pre ľudí svedectvom, keď si hriech pravdivo priznáme a chceme proti nemu bojovať (nie proti hriechu iných, ale proti vlastnému), pretože vieme, že Pán Ježiš vylial drahú krv za nás, aby nás vykúpil a veľmi nás miluje.

V stredu sme sa mali naučiť prijímať ťažkosti v živote ako to, čo nás očisťuje od zlého tak, ako sa striebro čistí v ohni. S mladými sme vyrábali zo starých sviečok nové (roztavením starých sviečok v hrnci na šporáku, odliatím nových a ich vyzdobením) a s deťmi sme odlievali odlačky rúk zo sadry. Na večernom zhromaždení brat kazateľ Prištiak hovoril o Jóbovi. Táto téma bola určená skôr veriacim a viacerí z nich aj skutočne po skončení prišli a hovorili, ako veľmi sa ich toto slovo dotklo. Hoci, ako som spomínala, začiatok tábora vyzeral

rozpačito, predsa bola veľká účasť na programoch v skupinách, pri ručných prácach aj pri večerných zhromaždeniach – účasť nielen „našich“ ľudí, ale aj susedov.

Verím, že nie my, ale Pán Boh hovoril a aj ďalej sa bude prihovárať k srdciam týchto ľudí. Jeho Slovo sa nikdy nevráti prázdne. Bude to však duchovný boj o duše. Ak si niekedy na nich spomeniete, budem vďačná, ak sa za nich budete modliť.

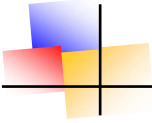
Späť sa pozerám s vďačnosťou:

- za ľudí, ktorí otvorili svoje srdcia Pánovi Ježišovi
- za dobré počasie, ktoré sme potrebovali už len preto, že naše aktivity často prebiehali „pod holým nebom“, keďže nemáme žiadne iné vhodné priestory
- za ochranu pred možnými problémami
- za opätovné pekné prijatie zo strany domácich
- za silu, zdravie, za autá, materiál, financie... a všetko potrebné k programu
- za pomocníkov nie len z tímu, ale aj za tých, ktorí boli ochotní prísť na jeden deň, aby pomohli pri ručných prácach, pretože nás na to bolo naozaj málo
- za našich veriacich vo Vítkovciach, že sú zborom, ktorý napreduje vo viere, poznávaní Pána Ježiša, aj v poslušnosti.

Ďakujem Pánu Bohu za to, že ma v živote už nejednou skúsenosťou povzbudil k viere, že On má všetko pod kontrolou a že On sa o všetko postará – nemusím sa báť, aj keď veci vyzerajú vopred akosi „zúfalo“. Iba jedno túžim vedieť vopred: že ma vedie Pán Boh a že cesta, ktorou idem, je naozaj tou Božou pre mňa.

Ďakujem Pánu Bohu za všetko, čo nám dal a ďakujem aj Vám za modlitby a všetky príspevky, pomoc a podporu! Verím, že sa Vám mnohé vracia skrze modlitby Vítkovčanov za Vás – oni sa veľa modlia, aj za náš zbor!

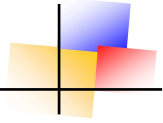
B. Havrilová

Staršovstvo informuje

- Staré lavice z modlitebne odkúpil pre potreby svojho OZ brat Lesondak.
- Vzhľadom k existencii jediného člena v Michal'anoch staršovstvo rozhodlo, že Michal'any už nebudú naďalej vedené ako stanica zboru. Brat kazateľ bude sestru Kačovú navštevovať.
- V pivnici boli odstránené ventilátory a opäť sa spriechodnili vetracie otvory.
- 18.-20.10. sa bude konať vizitácia zboru. Vizitátormi budú bratia Š. Evin a L. Fekete. Súčasťou vizitácie bude aj kontrola hospodárenia zboru, ktorú vykoná brat tajomník I. Markuš 29.9.
- V nedeľu 29.9. sa uskutoční účelová zbierka na projekt Bardejovská.
- Český spolok v Košiciach pripravuje výstavu o živote Majstra Jana Husa, spojenú s prednáškami, ktorá bude slávnostne otvorená 17.10., predbežne v priestoroch Východoslovenského múzea.
- Brat kazateľ požiadal o nahradenie sadrokartónovej steny medzi bývalou kanceláriou a kuchyňou hrubším múrom kvôli zvukovej izolácii.

Zapísal Ivan Žežula

Organizačné informácie

Pravidelné stretnutia:

- Nedeľné zhromaždenie:** o 10.00 hod. v modlitebni.
- Biblické hodiny:** v stredu o 18:15 hod. v modlitebni.
- Program pre deti:** malá a veľká besiedka: počas nedeľného zhromaždenia.

Kazateľ je k dispozícii k pastoračným rozhovorom v každom čase.

Kontakty:

kancelária zboru: 055/622 5424; kaz. R. Betina 0905 347 550

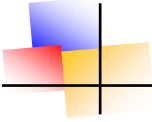
Služba pri ozvučení: Ján Havrila

Služba prekladu kázne: Daniel Liška

Modlitebné podnety:

- ✚ Za brata kazateľa R. Betinu a jeho rodinu**
- ✚ Za všetky stretnutia v zbere, za ich duchovný úžitok**
- ✚ Za duchovnú jednotu zboru**
- ✚ Za evanjelizačnú a svedeckú službu**
- ✚ Za misiu doma a v zahraničí**
- ✚ Za rodiny za výchovu detí v duchu evanjelia**

Program na mesiac september

8.9.	Ne	10:00 Zhromaždenie / kaz. R. Betina /
11.9.	St	18.15 Biblická hodina / kaz. R. Betina /
15.9.	Ne	10:00 Zhromaždenie / kaz. R. Betina /
18.9.	St	18.15 Biblická hodina / kaz. R. Betina /
22.9.	Ne	10:00 Zhromaždenie / kaz. R. Betina /
25.9.	St	18.15 Biblická hodina / kaz. R. Betina /
29.9.	Ne	10.00 Zhromaždenie / kaz. R. Betina /
2.10.	St	18.15 Biblická hodina / kaz. R. Betina /
6.10.	Ne	10.00 Zhromaždenie / kaz. R. Betina /

Zmena programu vyhradená.

Zborové listy vydáva Zbor Cirkvi bratskej, Kováčska 31, Košice.

Len pre vnútornú potrebu.

Uzávierka nasledujúceho čísla je v nedeľu 20.10.2013.

Za príspevky vopred ďakujeme.

Redakcia: M. Bielik, I. Žežula,

Jazyková korektúra: M. Bielik, V. Horniaková

Grafická úprava: M. Petrejčík

Web: <http://www.cbke.sk>